

32001R0588

L 86/18

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.3.2001

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 588/2001**z dnia 26 marca 2001 r.****wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk
w odniesieniu do definicji zmiennych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Artykuł 2

Wdrożenie definicji

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 i art. 17 lit. c),

Państwa Członkowskie stosują definicje określone w Załączniku w odniesieniu do zbierania danych statystycznych, objętych rozporządzeniem (WE) 1165/98, nie później niż w rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa Członkowskie zapewniają zgodność definicji danych statystycznych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1165/98, z definicjami określonymi w Załączniku, nie później niż przy następnej zmianie roku bazowego przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (WE) 1165/98.

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 ustaliło wspólne ramy dla sporządzania statystyk krótkoterminowych Wspólnoty dotyczących cyklu koniunkturalnego.

Państwa Członkowskie przy stosowaniu definicji określonych w Załączniku podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że istniejące dane statystyczne, objęte rozporządzeniem (WE) 1165/98 zostaną uaktualnione za pomocą ponownego obliczenia lub estymacji, w celu spełnienia tych definicji.

(2) Zgodnie z art. 17 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1165/98 niezbędne jest przyjęcie środków wykonawczych dotyczących definicji zmiennych.

Wyniki dla zmiennej, które różnią się nie więcej niż 0,2 % od wyników zmiennej zgodnej z definicjami zmiennej ustanowionymi w Załączniku uważa się za zgodne.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego powołanego decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom ⁽²⁾,

Artykuł 3

Informacje o zgodności z definicjami

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji na jej wniosek, wszelkie istotne informacje dotyczące zgodności danych statystycznych w tym Państwie Członkowskim z definicjami określonymi w Załączniku.

Artykuł 1

Definicja zmiennych

Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 szczegółowo określa w załączniku A (c) (1), w załączniku B (c) (1), w załączniku C (c) (1) oraz w załączniku D (c) (1) zmienne, które mają zostać objęte statystykami krótkoterminowymi. Definicje zmiennych, jak również cele, właściwości oraz obliczanie odpowiednich wskaźników zostały przedstawione w Załączniku.

Artykuł 4

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Pedro SOLBES MIRA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.06.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 28.06.1989, str. 47.

ZAŁĄCZNIK

DEFINICJA CELÓW I WŁAŚCIWOŚCI ZMIENNYCH

Zmienna 110: Produkcja

Celem wskaźnika produkcji jest pomiar zmian w wielkości produkcji w krótkich i regularnych odstępach czasu. Zapewnia miarę trendu wielkości wartości dodanej przy czynniku kosztów w danym okresie referencyjnym ⁽¹⁾.

Wskaźnik produkcji jest miarą teoretyczną, która musi być przybliżana przez miary praktyczne.

Wartość dodana według cen czynników produkcji ⁽²⁾ może być obliczona z obrotu (z wyłączeniem podatku VAT i innych podobnych podatków podlegających potrąceniu bezpośrednio związanych z obrotem), plus produkcja wykonana we własnym zakresie, plus inne zyski pochodzące z działalności operacyjnej, plus lub minus zmiany poziomu zapasów, minus zakup towarów i usług, minus inne podatki nałożone na produkty, które związane są z obrotem, ale nie podlegają potrąceniu, minus cła i podatki związane z produkcją.

Dochód i wydatki, sklasyfikowane jako finansowe lub nadzwyczajne w rachunkowości firmy, są wyłączone z wartości dodanej.

Subsidia do produktów i na produkcję są zawarte w wartości dodanej według cen czynników produkcji, podczas gdy wszystkie podatki, nałożone na produkty i produkcję są wyłączone.

Wartość dodana według cen czynników produkcji jest obliczana „brutto”, gdyż regulacje wartości (takie jak amortyzacja) nie są odejmowane.

Uwaga: podatki pośrednie mogą być podzielone na trzy grupy.

- (i) Pierwsza składa się z podatku VAT i innych podatków podlegających potrąceniu bezpośrednio związanych z obrotem, lecz nie włączonych do obrotu. Te podatki są zbierane w różnych fazach przez przedsiębiorstwo i całkowicie obciążają bezpośredniego nabywcę końcowego.
- (ii) Druga grupa dotyczy wszystkich innych podatków i celów związanych z produktem, które są albo: (1) związane z obrotem i nie podlegają potrąceniu lub (2) podatkami nałożonymi na produkty niezwiązanymi z obrotem. Zawarte są tu podatki i należności celne przywózowe i podatki nałożone na produkcję, wywóz, sprzedaż, transfer, leasing lub dostawę towarów i usług lub jako wynik ich użycia do własnego rozchodu lub własnej akumulacji kapitału.
- (iii) Trzecia grupa dotyczy podatków i celów związanych z produkcją. Są one obowiązkowymi bezzwrotnymi opłatami w gotówce lub rzeczowymi, które są nakładane przez administrację publiczną lub przez instytucje Unii Europejskiej w odniesieniu do produkcji i przywozu towarów i usług, zatrudnienia, własności lub użytkowania gruntów, budynków lub innych środków trwałych używanych w produkcji niezależnie od ilości i wartości towarów i usług wytworzonych lub sprzedanych.

Teoretyczny wzór wskaźnika produkcji (Q) jest indeksem wielkości typu Laspeyres'a, tzn.

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} \alpha_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} \alpha_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

gdzie

- q = ilość wyjściowa
- p = cena wyjściowa
- α = cena surowców
- δ = ilość surowców
- i = jeden z N artykułów
- j = jeden z M surowców
- 0 = okres podstawowy
- t = okres bieżący

⁽¹⁾ Powszechnie rozumienie pojęcia „wskaźnik produkcji” jako „rozwój wartości dodanej” jest sprzeczne z definicją „produkcji” w ramach rachunków narodowych lub statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, niemniej jednak jest właściwym terminem zwykle używanym w dziedzinie statystyki gospodarczej. Termin „indeks wartości dodanej” nigdy nie jest używany w praktyce. Ponieważ indeks zmienia się zgodnie ze zmianą produkcji w stałych cenach, czasem jest używany termin „wskaźnik wielkości produkcji”. Termin wskaźnik produkcji jest zawsze używany w tym tekście jako indeks ilości, innymi słowy w cenach stałych.

⁽²⁾ Rachunki narodowe wprowadziły pojęcie „wartości dodanej w cenach podstawowych”. W porównaniu z wartością dodaną według cen czynników produkcji obejmuje ona podatki związane z produkcją, ale dopłaty operacyjne do produkcji są wyłączone. Uzgodnienie z rachunkami narodowymi może nieść ze sobą pewne korzyści, więc Państwa Członkowskie mogą stosować pojęcie wartości dodanej w cenach podstawowych zamiast wartości dodanej według cen czynników produkcji.

Dane niezbędne dla obliczenia takiego wskaźnika nie są jednakże dostępne co miesiąc. W praktyce właściwymi wartościami zastępującymi je dla kontynuacji wskaźników są:

- kontynuacja produkcji brutto (bez uwzględnienia wzrostu cen),
- kontynuacja za pomocą wielkości,
- kontynuacja obrotu (bez uwzględnienia wzrostu cen),
- kontynuacja za pomocą pracochłonności,
- kontynuacja za pomocą zużycia surowców,
- kontynuacja za pomocą nakładu energii.

Zależnie od użytej metody aproksymacji wskaźnik produkcji powinien brać pod uwagę:

- zmiany typu i jakości artykułów i surowców,
- zmiany poziomu zapasów wyrobów gotowych i produkcji w toku w odniesieniu do towarów i usług,
- zmiany w relacjach technicznych wkład- produkcja (techniki przetwarzania),
- usługi odnoszące się do osiągnięcia wartości dodanej, takie jak montaż jednostek produkcyjnych, instalacje, naprawy, planowanie, inżynieria, tworzenie oprogramowania.

Zmienna 115: Produkcja budownictwa

Zmienna 116: Produkcja inżynierii lądowej i wodnej

Cele i właściwości indeksów dla zmiennej 110 (produkcja) stosuje się także do zmiennych budownictwa oraz inżynierii lądowej i wodnej.

Podział produkcji na budownictwo oraz inżynierię lądową i wodną jest oparty o klasyfikację rodzajów budownictwa (CC). Indeksy te mają na celu pokazanie rozwoju wartości dodanej dla każdego z dwu głównych działów budownictwa; mianowicie budownictwa oraz prac inżynierii lądowej i wodnej. Indeksy te są obliczane przez przypisanie podstawowych informacji (wydajność deflacyjna, przepracowane godziny, zezwolenia/pozwolenia) produktom CC i wówczas agregacji wskaźników dla produktów zgodnie z klasyfikacją rodzajów budownictwa (CC) na poziomie sekcji.

Zmienna 120: Obrót

Celem indeksu obrotowego jest pokazanie rozwoju na rynku towarów i usług.

Obrót ⁽¹⁾ składa się z łącznej wartości zafakturowanej przez jednostkę obserwacyjną w okresie referencyjnym, co odpowiada wartości sprzedaży rynkowej towarów i usług dostarczonej stronom trzecim.

Obrót zawiera wszystkie cła i podatki nałożone na zafakturowane przez jednostkę towary i usługi z wyjątkiem podatku VAT zafakturowanego przez jednostkę vis-a-vis swojego klienta i innych podobnych podatków podlegających potrąceniu bezpośrednio związanych z obrotem.

Obrót zawiera również wszystkie inne opłaty (transport, opakowanie itd.) nałożone na klienta, nawet, jeżeli opłaty te wykazane są osobno na fakturze.

Obniżki cen np. rabaty i zniżki jak również wartość zwróconych opakowań musi być odjęta. Obniżki cen, rabaty i premie przyznane klientom później, na przykład na koniec roku nie są brane pod uwagę.

Przychód sklasyfikowany jako pozostały przychód operacyjny, przychód finansowy oraz zyski nadzwyczajne w sprawozdaniach rachunkowych przedsiębiorstwa jest wyłączony z obrotu. Subsydia otrzymane od władz publicznych lub instytucji Unii Europejskiej są także wyłączone.

Zgodnie z niniejszą definicją pozycjami zwykle uwzględnianymi są:

- sprzedaż wytworzonych produktów,
- sprzedaż produktów wytworzonych przez podwykonawców,
- sprzedaż towarów nabytych w celu odsprzedaży w takim samym stanie, w jakim je otrzymano,
- zafakturowane usługi wykonane,
- sprzedaż produktów ubocznych,
- zafakturowane opłaty za opakowania i transport,

⁽¹⁾ Wyrazy „obróć”, „sprzedaż”, „dostawy”, „wysyłki” są często używane jako synonimy w kontekście statystyk krótkoterminowych.

- godziny zafakturowane stronom trzecim oddane tylko do wykonania zlecenia,
- zafakturowany montaż, instalacje i naprawy,
- zafakturowane raty (płatności ratalne),
- zafakturowane tworzenie oprogramowania i licencji na używanie oprogramowania,
- sprzedaż dostarczonej energii elektrycznej, gazu, ciepła, pary wodnej i wody,
- sprzedaż odpadów i złomu.

Z zastrzeżeniem traktowania przychodu sklasyfikowanego jako pozostały przychód operacyjny, przychód finansowy oraz zyski nadzwyczajne w sprawozdaniach rachunkowych przedsiębiorstwa ⁽¹⁾, pozycjami zwykle wyłączonymi są:

- prowizje,
- dzierżawa i wynajem,
- dzierżawa własnych jednostek produkcyjnych i maszyn, o ile są używane przez strony trzecie,
- wynajem mieszkań będących własnością firmy,
- wpływy gotówkowe z tytułu opłat licencyjnych,
- wpływy gotówkowe z udogodnień dla personelu (np. ze stołówki zakładowej),
- dostarczanie produktów i usług wewnątrz jednostki obserwacyjnej,
- sprzedaż własnych gruntów i środków trwałych,
- sprzedaż lub wynajem gruntów,
- sprzedaż akcji,
- wpływy gotówkowe z tytułu odsetek i dywidend,
- subsydia,
- inne zyski nadzwyczajne.

Powyższe pozycje mogą być uwzględnione, jeżeli generują obrót w podstawowej formie działalności jednostki obserwacyjnej.

Zmienna 121: Obrót krajowy

Zmienna 122: Obrót niekrajowy

Cele i właściwości wskaźników dla zmiennej 120 (obróty) stosuje się także do wskaźników w celu dokonania rozróżnienia między obrotem krajowym i obrotem niekrajowym.

Wskaźniki dla obrotu krajowego i obrotu niekrajowego wymagają, aby obrót był podzielony zgodnie z pierwszym miejscem przeznaczenia produktu, w oparciu o zmianę własności (niezależnie od tego, czy odpowiada jej fizyczny ruch towarów przez granice). Miejsce przeznaczenia jest określone przez siedzibę strony trzeciej, która zakupiła towary i usługi. Rynek krajowy jest określony przez siedzibę odpowiednich stron trzecich działających na tym samym terytorium krajowym co jednostka obserwacyjna.

Zmienna 123: Wielkość sprzedaży

Wielkość sprzedaży przedstawia wartość obrotu w stałych cenach i jako taka jest indeksem ilości. Może być obliczona jako obrót w cenach bieżących sprzedaży z uwzględnieniem wskaźnika inflacji za pomocą deflatora sprzedaży lub jako indeks ilości obliczony bezpośrednio na podstawie ilości sprzedanych towarów.

Informacja o wielkości sprzedaży (zmienna 123) może być użyta zamiast deflatora sprzedaży (zmienna 330) w załączniku C (handel detaliczny i naprawy) rozporządzenia (WE) nr 1165/98.

Zmienna 130: Otrzymane nowe zamówienia

Celem indeksu otrzymanych nowych zamówień jest pokazanie rozwoju zapotrzebowania na produkty i usługi jako wskaźnika przyszłej produkcji. Jest on również odpowiedni przy wskazaniu, czy popyt powstaje na rynku krajowym czy na rynku niekrajowym.

Zamówienie jest określane jako wartość umowy łączącej producenta ze stroną trzecią w odniesieniu do dostarczenia przez producenta towarów i usług. Zamówienie jest przyjęte, jeżeli w orzeczeniu producenta istnieją dostateczne dowody na zawarcie ważnego porozumienia.

Nowe zamówienia dotyczą towarów i usług, które mają być dostarczone przez jednostkę obserwacyjną wyłącznie z tymi pochodzącymi od podwykonawców.

Następujące pozycje powinny być potrącone od wartości zamówień:

- podatek VAT i inne podobne podatki podlegające potrąceniu bezpośrednio związane z obrotem,
- obniżki cen, rabaty i zniżki, jeżeli są przyznane w momencie zamówienia, jak również wartość opakowań, które mają być zwrócone po dostawie,
- subsydia otrzymane od władz publicznych lub instytucji Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Krajowe reguły rachunkowości powinny być stosowane jako zasady przewodnie określające co należy uwzględnić, a co wyłączyć.

Zamówienia z poprzednich okresów, które zostały wycofane podczas okresu obserwacji nie są potrącane od nowych zamówień otrzymanych. Indeks nowych zamówień otrzymanych dla poprzednich okresów nie jest badany na podstawie wycofanych zamówień.

Otrzymane nowe zamówienia zawierają wszystkie cła i podatki, nałożone na towary i usługi, które będą zafakturowane przez jednostkę z wyjątkiem podatku VAT i innych podobnych podatków podlegających potrąceniu, bezpośrednio związanych z obrotem.

Wartość nowych zamówień zawiera również wszystkie inne opłaty (transport, opakowanie, itd.), przechodzące na klienta, nawet, jeżeli te opłaty są wykazane osobno na fakturze.

Zmienna 131: Nowe zamówienia krajowe

Zmienna 132: Nowe zamówienia niekrajowe

Cele i właściwości indeksów dla zmiennej 130 (otrzymane nowe zamówienia) mają także zastosowanie dla wskaźników w celu dokonania rozróżnienia między zamówieniami krajowymi i zamówieniami niekrajowymi.

Wskaźniki dla zamówień krajowych i zamówień niekrajowych wymagają podziału nowych zamówień otrzymanych zgodnie z miejscem pochodzenia zamówienia w oparciu o zmianę własności. Pochodzenie jest określone przez siedzibę strony trzeciej, która dokonała zamówienia. Rynek krajowy określony jest przez strony trzecie działające na tym samym terytorium ekonomicznym (patrz definicja terytorium ekonomicznego na końcu niniejszego Załącznika) co jednostka obserwacyjna.

Zmienna 135: Otrzymane nowe zamówienia dla budownictwa

Zmienna 136: Otrzymane nowe zamówienia dla inżynierii lądowej i wodnej

Cele i właściwości indeksów dla zmiennej 130 (otrzymane nowe zamówienia) stosuje się także do wskaźników dla zmiennych nowych zamówień otrzymanych na budownictwo i inżynierię lądową i wodną.

Podział nowych zamówień otrzymanych na budownictwo oraz inżynierię lądową i wodną oparty jest o klasyfikację rodzajów budownictwa (CC). Indeksy te mają na celu pokazanie przyszłych możliwości produkcyjnych dla każdego z dwu głównych działów budownictwa, mianowicie budynków oraz prac inżynierii lądowej i wodnej. Te indeksy obliczane są przez przypisanie podstawowych informacji dotyczących zamówień do produktów CC i agregacji wskaźników dla produktów zgodnie z klasyfikacją rodzajów budownictwa CC na poziomie sekcji.

Zmienna 210: Liczba zatrudnionych osób

Celem indeksu liczby osób zatrudnionych jest pokazanie rozwoju zatrudnienia w przemyśle, sektorze budownictwa i sektorze usług.

Liczba osób zatrudnionych jest zdefiniowana jako łączna liczba osób, które pracują w jednostce obserwacyjnej (włącznie z pracującymi właścicielami, wspólnikami pracującymi regularnie w jednostce i nieopłacanymi pracownikami rodzinnymi), jak również osób, które pracują poza jednostką, ale do niej należą i są przez nią opłacane (np. przedstawiciele handlowi, personel dostawczy, zespoły naprawcze i zespoły konserwatorów). Uwzględniane są również osoby nieobecne przez krótki okres (np. urlop chorobowy, urlop płatny lub urlop specjalny) oraz strajkujący, ale nie osoby nieobecne na czas nieokreślony. Uwzględnieni są również pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin, którzy są za takich uważani na mocy praw danego kraju i którzy figurują na liście płac, jak również pracownicy sezonowi, praktykanci i chałupnicy figurujący na liście płac.

Liczba osób zatrudnionych nie uwzględnia siły roboczej dostarczonej jednostce przez inne przedsiębiorstwa, osób dokonujących napraw i prac konserwatorskich w jednostce obserwacyjnej na zlecenie innych przedsiębiorstw, jak również osób odbywających obowiązkową służbę wojskową.

Nieopłacani pracownicy rodzinni to osoby, które zamieszkują z właścicielem jednostki i regularnie pracują dla jednostki, ale nie mają umowy o pracę i nie otrzymują określonego wynagrodzenia za pracę, którą wykonują. Jest to ograniczone do tych osób, które nie figurują na liście płac innej jednostki jako ich główny zawód.

Zgodnie z niniejszą definicją grupami, które zostały włączone są:

- wszyscy pracownicy najemni włącznie z następującymi kategoriami o ile figurują na liście płac:
 - chałupnicy,
 - praktykanci / stażyści,
 - właściciele pracujący za wynagrodzeniem i pracownicy rodzinni pracujący za wynagrodzeniem,
 - pracownicy na tymczasowym urlopie (urlop macierzyński, urlop chorobowy, strajk, lokaut, itd.) przez określony czas,
 - pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin,
 - pracownicy tymczasowi,
 - pracownicy sezonowi,

- pracownicy zatrudnieni bez wynagrodzenia:
 - właściciele pracujący bez wynagrodzenia,
 - pracownicy rodzinni pracujący bez wynagrodzenia ⁽¹⁾.

Grupami wyłączonymi są:

- pracownicy agencji (wyłączając zakres działalności, w którym są sklasyfikowane dane agencje zatrudnienia),
- osoby na urlopie przez czas nieokreślony (np. długotrwała choroba, służba wojskowa lub socjalna),
- osoby dokonujące napraw lub prac konserwatorskich w imieniu innych jednostek obserwacyjnych oraz inny personel będący do dyspozycji innych jednostek obserwacyjnych,
- pracownicy rodzinni figurujący na liście płac innej jednostki jako ich główny zawód.

Liczba osób zatrudnionych powinna być ustalona jako liczba reprezentatywna dla okresu referencyjnego.

Zmienna 211: Liczba pracowników

Liczba pracowników wykorzystywana jest jako tymczasowe przybliżenie liczby osób zatrudnionych.

Liczba pracowników zdefiniowana jest jako te osoby, które pracują dla pracodawcy i które mają umowę o pracę oraz otrzymują wynagrodzenie w postaci płacy, uposażeń, honorariów, gratyfikacji, wynagrodzenia za pracę akordową, wynagrodzenia rzeczowe.

Związek między pracownikiem, a pracodawcą istnieje, jeżeli zostało zawarte porozumienie formalne lub nieformalne między przedsiębiorstwem a osobą, zwykle zawarte dobrowolnie przez obie strony, na mocy, którego osoba pracuje dla przedsiębiorstwa w zamian za wynagrodzenie w gotówce lub rzeczowe.

Pracownicy są pracownikami zarobkującymi w danej jednostce, jeżeli otrzymują pensję z jednostki, niezależnie od tego gdzie wykonywana jest ich praca (w lub poza jednostką produkcyjną). Pracownicy zatrudnieni przez agencje zatrudnienia tymczasowego są określani jako pracownicy agencji zatrudnienia tymczasowego, a nie jednostki (klienta), w której pracują.

Grupy uwzględniane zgodnie z niniejszą definicją:

- właściciele pracujący za wynagrodzeniem,
- studenci mający formalne zobowiązania, na mocy których biorą udział w procesie produkcyjnym jednostki w zamian za wynagrodzenie i/lub kształcenie,
- pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy zaprojektowanej specjalnie, aby zachęcać do zatrudniania osób bezrobotnych,
- chałupnicy, jeżeli istnieje wyraźne porozumienie, że chałupnicy są wynagradzani na podstawie wykonanej pracy i figurują na liście płac.

Liczba pracowników uwzględnia pracowników pracujących w niepełnym wymiarze godzin, pracowników sezonowych, pracowników strajkujących lub pracowników na krótkoterminowym urlopie, lecz nie uwzględnia osób na urlopach długoterminowych.

Liczba pracowników nie uwzględnia pracowników ochotniczych.

Liczba pracowników powinna być ustalona jako liczba reprezentatywna dla okresu referencyjnego.

Zmienna 220: Przepracowane godziny

Celem indeksu przepracowanych godzin jest pokazanie rozwoju ilości wykonanej pracy.

Łączna liczba godzin przepracowanych przez pracowników przedstawia łączną liczbę godzin w rzeczywistości przepracowanych dla wytworzenia produktów przez jednostkę obserwacyjną w okresie referencyjnym.

Ta zmienna nie uwzględnia godzin opłaconych, ale w rzeczywistości nieprzepracowanych, takich jak coroczny urlop, dni wolne i urlop chorobowy. Nie uwzględnia także przerw na posiłki i czasu przejazdu między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

Uwzględnione są godziny w rzeczywistości przepracowane podczas normalnych godzin pracy; godziny nadliczbowe; czas przeznaczony w miejscu pracy na zadania takie jak przygotowanie stanowiska pracy i czas odpowiadający krótkim przerwom na odpoczynek w miejscu pracy.

Jeżeli dokładna liczba godzin w rzeczywistości przepracowanych nie jest znana, może być przybliżana na podstawie teoretycznej liczby godzin pracy i średniego wskaźnika nieobecności w pracy (choroba, macierzyństwo, itd.).

⁽¹⁾ Nieopłacani pracownicy rodzinni zostali dodani dla zasady, choć dokładne liczby mogą być trudne do uzyskania.

Pozycje, które są uwzględniane zgodnie z niniejszą definicją:

- łączna ilość godzin w rzeczywistości przepracowanych:
 - podczas normalnych godzin pracy,
 - godziny nadliczbowe płatne lub bezpłatne ⁽¹⁾,
 - w czasie nocy, niedziel lub dni ustawowo wolnych od pracy,
- czas spędzony na wykonaniu zadań takich jak przygotowanie do pracy, przygotowanie, konserwacja i czyszczenie narzędzi i maszyn i wypełnianie kart pracy oraz sprawozdań,
- czas spędzony w miejscu pracy, podczas którego nie wykonywano żadnej pracy ze względu na np. przestój maszyn, wypadki lub tymczasowy brak pracy, ale które są opłacane zgodnie z umową o pracę,
- krótkie okresy przerwy w miejscu pracy np. przerwy na herbatę lub kawę.

Pozycjami wyłączonymi są:

- godziny płatne, lecz nieprzepracowane ze względu na urlop, chorobę, wypadki, strajki, lokauty, czas o niedużym natężeniu pracy,
- czas spędzony na przerwy na posiłki,
- czas przejazdu między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

Zmienna 230: Płace i wynagrodzenia

Celem indeksu płac i wynagrodzeń jest przybliżenie rozwoju płac i wynagrodzeń.

Płace i wynagrodzenia są zdefiniowane jako łączne wynagrodzenie w gotówce lub rzeczowe płatne na rzecz wszystkich osób, które figurują na liście płac (włącznie z chałupnikami) w zamian za pracę wykonaną podczas okresu obrachunkowego niezależnie od tego czy jest płatna na podstawie czasu pracy, wyniku lub pracy akordowej i niezależnie od tego czy praca opłacana jest w regularnych odstępach czasu.

Płace i wynagrodzenia obejmują wartości wszelkich składek na ubezpieczenia społeczne, podatków dochodowych itd. opłacanych przez pracownika, nawet jeżeli w rzeczywistości są potrącane bezpośrednio przez pracodawcę i płacone bezpośrednio podmiotom ubezpieczeń społecznych, władzom podatkowym itd. w imieniu pracownika. Płace i wynagrodzenia nie uwzględniają składek na ubezpieczenia społeczne opłacanych przez pracodawcę.

Płace i wynagrodzenia obejmują wszystkie gratyfikacje, premie, płatności ex gratia, płatności za trzynasty miesiąc, odprawy pieniężne, mieszkanie, koszty transportu, koszty utrzymania i dodatki rodzinne, napiwki, prowizje, opłaty za udział, itd. otrzymywane przez pracowników, jak również podatki, składki na ubezpieczenia społeczne i inne kwoty do zapłacenia przez pracowników, potrącane u źródła przez pracodawcę.

Płatności na rzecz pracowników agencji nie są włączone do płac i wynagrodzeń.

Zgodnie z niniejszą definicją pozycjami uwzględnionymi są:

- wszystkie podstawowe płace i wynagrodzenia, wypłacane w regularnych odstępach czasu,
- podwyższone stawki płacy za godziny nadliczbowe, nocne zmiany, pracy w weekendy itd.,
- wszystkie dodatki, gratyfikacje lub premie płacone przez pracodawcę takie jak:
 - koszty utrzymania, zamieszkania, dodatki lokalne lub dodatki za rozłąkę,
 - dodatki żywnościowe,
 - dodatki do kosztów przejazdu do oraz z miejsca pracy,
 - premie wakacyjne, pensja za trzynasty miesiąc,
 - dodatki w rzeczywistości wypłacone za niewykorzystane coroczne dni urlopowe,
 - premie za wydajność, premie produkcyjne i premie zależne od produktywności,
 - nadzwyczajne dodatki za pracę w ciężkich warunkach takich jak pył, kurz, temperatura, dym, niebezpieczeństwa, itd.,
 - odprawy w rzeczywistości wypłacone na rzecz zwalnianych pracowników,
 - dodatki za propozycje poprawy i opłaty patentowe wypłacone na rzecz osoby zatrudnionej,
 - honoraria wypłacane kierownikom i pracownikom,
 - dodatki rodzinne wypłacane przez pracodawcę na mocy układu zbiorowego pracy,
- prowizje,
- wartość premiiowych akcji rozprowadzanych nieodpłatnie wśród pracowników,
- wypłaty dokonane przez pracodawców na rzecz pracowników w ramach programów oszczędności lub innych programów,
- podatki, składki i inne sumy opłacane przez pracowników i potrącane przez pracodawców,
- wszelkie płatności rzeczowe.

⁽¹⁾ Dane o bezpłatnej pracy w godzinach nadliczbowych są trudne do uzyskania w różnych Państwach Członkowskich, niemniej są uwzględniane dla zasady.

Pozycjami wyłączonymi są:

- ustawowe składki na ubezpieczenia społeczne opłacane przez pracodawcę,
- ustalone w umowie zbiorowej, umowne lub dobrowolne składki na ubezpieczenia społeczne płacone przez pracodawcę,
- naliczone składki na ubezpieczenia społeczne (świadczenia społeczne płacone bezpośrednio przez pracodawcę),
- dodatki wypłacane na rzecz pracowników na zakup narzędzi, sprzętu i specjalnej odzieży koniecznych do wykonywania ich pracy, lub ta część ich płac i wynagrodzeń, która na mocy umowy o pracę ma być przeznaczona na takie zakupy,
- podatki płacone przez pracodawcę od łącznej wartości wypłacanych płac i wynagrodzeń,
- zwroty kosztów ponoszonych przez pracowników za przejazdy, przeprowadzki, separacje, hotele i rozrywki, rozmowy telefoniczne, itd. poniesionych podczas wykonywania ich obowiązków,
- wydatki na kształcenie zawodowe (koszty kształcenia), wyłączając płace i wynagrodzenia dla praktykantów,
- płace i wynagrodzenia, które pracodawca wypłaca nadal w przypadku choroby, wypadku przy pracy, urlopu macierzyńskiego lub pracy krótkoterminowej,
- inne koszty pracy ponoszone przez pracodawcę:
 - koszty rekrutacji,
 - wydatki społeczne takie jak zwrot wydatków bieżących związanych z transportem pracowników na miejsce pracy i z miejsca pracy niezależnie od tego czy jest on wykonywany przez własne środki transportu przedsiębiorstwa, czy przez strony trzecie w imieniu przedsiębiorstwa, wpłaty na fundusze związków zawodowych,
- opcje na akcje ⁽¹⁾.

Dla wyceny płatności rzeczowe stosuje się następującą regułę: płatności rzeczowe wyprodukowane przez pracodawcę powinny być wyceniane w cenach producenta; płatności rzeczowe zakupione przez pracodawcę powinny być wyceniane w cenach rynkowych.

Zmienna 310: Ceny wyjściowe

Celem indeksu cen wyjściowych jest pomiar miesięcznego rozwoju cen transakcyjnych w działalności gospodarczej.

Krajowy indeks cen wyjściowych dla działalności gospodarczej dokonuje pomiaru rozwoju średniej ceny dla wszystkich towarów i związanych z nimi usług wynikających z danej działalności i sprzedanych na danym rynku krajowym. Indeks cen niekrajowych pokazuje średni rozwój ceny (zamienionej na lokalną walutę) wszystkich towarów i powiązanych usług wynikających z tej działalności i sprzedanych poza rynkiem krajowym. W połączeniu, te dwa indeksy pokazują średni rozwój cen wszystkich towarów i związanych z nimi usług wynikających z danej działalności.

Konieczne jest wzięcie pod uwagę wszystkich właściwości produktu mających wpływ na ustalanie ceny np. ilość sprzedanych jednostek, dostarczony transport, zniżki, warunki serwisu, warunki gwarancji i miejsce przeznaczenia. Specyfikacja musi być taka, aby w następnych okresach referencyjnych jednostka obserwacyjna mogła jednoznacznie zidentyfikować produkt i określić odpowiednią ceną jednostkową.

Do definicji cen stosuje się następujące zasady:

- właściwą ceną jest cena loco fabryka ⁽²⁾, która zawiera wszystkie cła i podatki nałożone na towary i usługi fakturowane przez jednostkę lecz nie zawiera podatku VAT zafakturowanego przez jednostkę vis-a-vis swojemu klientowi i podobnych podatków podlegających potrąceniu, bezpośrednio związanych z obrotem,
- jeżeli koszty transportu są włączone, powinno to stanowić część specyfikacji produktu,
- aby pokazać prawdziwy rozwój zmiany cen, powinna być to rzeczywista cena transakcyjna, a nie cena katalogowa,
- indeks cen wyjściowych powinien uwzględniać zmiany jakości produktów,
- cena za okres t powinna odnosić się do zamówień złożonych w okresie t (moment złożenia zamówienia) nie w chwili opuszczenia bram fabryki przez towary,
- dla cen wyjściowych na rynku niekrajowym, cena powinna być obliczona na granicy państwowej, fob (franco statek).

Wskazane jest, aby zebrane informacje o cenach odnosiły się w miarę możliwości do konkretnego dnia w ciągu okresu referencyjnego. Jeżeli nie jest dostępna informacja o cenie dla niniejszego dnia, cena może być średnią w całym okresie.

Indeksy cen wyjściowych dla budownictwa mogą być stosowane jako przybliżenie zmiennych kosztów w budownictwie. Mierz one zmiany dotyczące budynków mieszkalnych z wyłączeniem mieszkań komunalnych, budynków niemieszkalnych, cen gruntów, honorariów pobieranych przez architektów i innych opłat. Odzwierciedlają one ceny płaconych przez klienta firmie budowlanej. Wobec tego odzwierciedlają nie tylko zmiany czynników kosztowych w budownictwie, ale także zmiany w produktywności i w marżach zysku. W dodatku istnieje różnica czasowa między ceną wyjściową a odpowiednimi kosztami produkcji.

⁽¹⁾ Opcje na akcje zostały wyłączone z praktycznych powodów związanych z trudnościami zharmonizowanego zdefiniowania i zbierania danych, choć często są uważane za wynagrodzenie za pracę związane z ogólną wydajnością przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Lub równoważna dla działalności poza produkcją.

Zmienna 311: Ceny wyjściowe rynku krajowego**Zmienna 312: Ceny wyjściowe rynku niekrajowego**

Cele i właściwości indeksów dla zmiennej 310 (ceny wyjściowe) stosuje się także do indeksów odróżniających krajowe ceny wyjściowe i niekrajowe ceny wyjściowe.

Indeksy cen krajowych i niekrajowych wymagają osobnych indeksów cen wyjściowych opracowywanych zgodnie z miejscem przeznaczenia produktu. Miejsce przeznaczenia produktu określane jest przez siedzibę strony trzeciej, która zamówiła lub zakupiła produkt. Rynek krajowy określany jest każdorazowo przez siedzibę stron trzecich działających na tym samym terytorium krajowym, co jednostka obserwacyjna.

Zmienna 313: Wskaźnik wartości jednostkowej

Wskaźnik wartości jednostkowej może być stosowany jako przybliżenie niekrajowych cen wyjściowych.

Do celów tego wskaźnika, wartości jednostkowe obliczane są jako wartość sprzedaży produktu podzielona przez sprzedaną ilość uzyskaną z danych o handlu zagranicznym. Ta wartość jednostkowa jest następnie traktowana jako średnia cena produktu i wskaźnik jest obliczany w ten sam sposób jak tradycyjne indeksy cen wyjściowych.

Zmienna 320: Koszty budowlane

Celem indeksu kosztów budowlanych jest pokazanie rozwoju kosztów ponoszonych przez wykonawcę przy wykonywaniu robót budowlanych.

Indeks kosztów komponentów (indeks kosztów materiałowych i indeks kosztów pracy) pokazuje rozwój cen czynników produkcji stosowanych w branży budowlanej.

Indeks kosztów budowlanych jest obliczany jako:

$$I = \sum_{i=1}^n (w_i^M * M_i + w_i^L * L_i + \dots)$$

gdzie

- I = indeks kosztów budowlanych
- M_i = indeks kosztów materiałowych
- L_i = indeks kosztów pracy
- w_i^M = waga dla materiałów
- w_i^L = waga dla kosztów pracy

Kosztami, które stanowią części składowe kosztów budowlanych są także koszty wyposażenia zakładów, transportu, energii i inne koszty.

Honoraria pobierane przez architektów nie są częścią kosztów budowlanych.

Zmienna 321: Koszty materiałowe

Indeks kosztów materiałowych jest zwykle obliczany na podstawie cen materiałów. Ceny materiałów powinny być oparte raczej na cenach rzeczywistych niż na cenach katalogowych. Ceny powinny być oparte o próby losowe produktów i dostawców. Ceny obliczane są bez podatku VAT.

Zmienna 322: Koszty pracy

Indeks kosztów pracy powinien obejmować płace i wynagrodzenia oraz opłaty na zabezpieczenie społeczne dla wszystkich osób zatrudnionych. Opłaty na zabezpieczenie społeczne obejmują: (i) ustawowe składki na ubezpieczenia społeczne płacone przez pracodawcę, (ii) określone w umowie zbiorowej, umowne i dobrowolnie składki na ubezpieczenia społeczne opłacane przez pracodawcę oraz (iii) naliczone składki na ubezpieczenia społeczne (świadczenia społeczne opłacane bezpośrednio przez pracodawcę).

Zmienna 411: Pozwolenia na budowę: liczba lokali mieszkalnych

Celem indeksu liczby pozwoleń na budowę lokali mieszkalnych jest pokazanie przyszłego rozwoju aktywności w branży budowlanej ze względu na liczbę jednostek.

Pozwolenie na budowę jest pozwoleniem na rozpoczęcie pracy nad projektem budowlanym. Pozwolenie jako takie jest końcowym stadium planowania i uzyskania pozwoleń na budowę od władz publicznych przed rozpoczęciem prac.

Indeks oparty o tego typu pozwolenia powinien dostarczyć dobrego wskaźnika ilości pracy w branży budowlanej w najbliższej przyszłości, choć może tak nie być w przypadku, gdy duży odsetek pozwoleń nie zostanie wykorzystany, lub, gdy między momentem przyznania pozwoleń, a początkiem budowy upływa długi czas.

Indeksy liczby pozwoleń są opracowywane dla budynków mieszkalnych z jednym lokalem mieszkaniowym i budynków mieszkalnych z dwoma lub więcej lokalami mieszkaniowymi. Mieszkanie składa się z jednego pokoju lub kompleksu pokoi i dodatkowych pomieszczeń w stałym budynku lub architektonicznie wydzielonej jego części, który został wybudowany, przebudowany, w sposób znaczący przeznaczenie do prywatnego zamieszkania. Powinno mieć osobne dojście do ulicy (bezpośrednio lub przez ogród lub grunt) lub do wspólnej przestrzeni wewnątrz budynku (klatka schodowa, przejście, galeria, itp.). Odłączone pomieszczenia mieszkalne, które w sposób oczywisty mają być używane jako część mieszkania powinny być liczone jako część mieszkania. Mieszkanie może wobec tego składać się z osobnych budynków na tym samym gruncie o ile są w oczywisty sposób przeznaczone do zamieszkania przez to samo gospodarstwo domowe.

Zmienna 412: Pozwolenia na budowę: metry kwadratowe powierzchni użytkowej lub alternatywna miara wielkości

Celem indeksu pozwoleń na budowę powierzchni użytkowej jest pokazanie przyszłego rozwoju aktywności budowlanej w zakresie wielkości.

Pozwolenie na budowę jest pozwoleniem na rozpoczęcie pracy nad projektem budowlanym. Pozwolenie jako takie jest końcowym stadium planowania i uzyskania pozwoleń na budowę od władz publicznych przed rozpoczęciem prac. Indeks oparty o te pozwolenia powinien dostarczyć dobrego wskaźnika ilości pracy w przemyśle budowlanym w najbliższej przyszłości, choć może tak nie być, jeżeli duży odsetek pozwoleń nie zostanie wykorzystany, lub, gdy między momentem przyznania pozwoleń, a początkiem budowy upływa długi czas.

Indeks jest opracowywany na podstawie liczby metrów kwadratowych powierzchni użytkowej budynków, dla których wydano pozwolenia na budowę. Powierzchnia użytkowa budynku ⁽¹⁾ jest mierzona w obrębie jego zewnętrznych ścian z wyłączeniem:

- powierzchni konstrukcyjnych (np. powierzchni rozgraniczających części składowe, podpory, kolumny, filary, szyby wentylacyjne, kominy),
- powierzchni funkcjonalnych do użytku pobocznego (np. obszary zajęte przez instalacje grzewcze lub klimatyzacyjne, lub przez generatory elektryczne),
- powierzchnie arterii komunikacyjnej (np. powierzchnie klatek schodowych, wind, schodów ruchomych).

Do części łącznej powierzchni użytkowej budynku używanej w celach mieszkalnych należą powierzchnie używane pod kuchnię, pokoje gościnne, sypialnie i pomieszczenia przyległe, piwnice i wspólne pomieszczenia używane przez wszystkich właścicieli jednostek mieszkalnych.

Inne miary mogą być stosowane o ile są jednoznacznie i spójnie stosowane przez Państwa Członkowskie jak na to zezwala załącznik B (c) (1) rozporządzenia (WE) nr 1165/98.

Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 odnosi się do klasyfikacji rodzajów budownictwa (CC), jeśli chodzi o dane wymagane przez pozwolenia na budowę dla poszczególnych rodzajów budownictwa. Kategoria „pozostałe budynki” rozporządzenia (WE) nr 1165/98 obejmuje następujące kategorie w klasyfikacji rodzajów budownictwa (CC):

- hotele i podobne budynki,
- hurtownie i budynki handlu detalicznego,
- budynki komunikacji i transportu oraz budynki łączności,
- budynki przemysłowe i magazyny,
- budynki rozrywki publicznej, edukacji, szpitale lub budynki opieki instytucjonalnej,
- inne budynki niebędące budynkami mieszkalnymi.

Zmienna 330: Deflator sprzedaży

Celem deflatora sprzedaży jest dostosowanie obrotu do wpływu zmian cen.

Deflator sprzedaży w handlu detalicznym nie jest deflatorem dostarczonych usług, ale sprzedanych towarów.

Ceny stosowane do obliczenia deflatora dla danej gałęzi gospodarki są obliczane jako średnia ważona indeksów cen dla towarów istotnych dla danej działalności. Konieczne jest uwzględnienie wszystkich właściwości produktu mających wpływ na określenie ceny, takich jak ilość sprzedanych jednostek, zapewniony transport, rabaty, warunki gwarancji i miejsce przeznaczenia.

Specyfikacja musi być taka, aby w późniejszych okresach referencyjnych jednostka obserwacyjna mogła jednoznacznie zidentyfikować produkt i określić odpowiednią cenę jednostkową.

W celu wykazania prawdziwego rozwoju zmian cen, powinna być uwzględniona rzeczywista cena transakcyjna, a nie cena katalogowa.

Wskazane jest, aby zebrane informacje o cenach odnosiły się do konkretnej daty w ciągu miesiąca.

⁽¹⁾ Definicja powierzchni użytkowej jest zgodna z klasyfikacją typów budowli, które odwołują się do Statistical Standards and Studies, nr 40 Narody Zjednoczone, Nowy Jork 1987 r. i Statistical Standards and Studies nr 43 Narody Zjednoczone, Nowy Jork 1994 r.

Definicja terytorium ekonomicznego

Terytorium ekonomiczne obejmuje następujące pozycje:

- terytorium geograficzne administrowane przez rząd krajowy, wewnątrz którego osoby, towary, usługi i kapitał przemieszczają się swobodnie,
- strefy wolnocłowe, składy celne i zakłady produkcyjne pod kontrolą celną,
- krajowa przestrzeń powietrzna, wody terytorialne i szelf kontynentalny leżący na wodach międzynarodowych, do którego kraj ma wyłączne prawa,
- enklawy terytorialne, tzn. terytoria geograficzne znajdujące się w pozostałej części świata i wykorzystywane na mocy traktatów międzynarodowych lub porozumień między państwami przez organy władz publicznych (ambasady, konsulaty, bazy wojskowe, placówki naukowe, itd.),
- złoża ropy naftowej, gazu ziemnego, itd. znajdujące się na wodach międzynarodowych poza szelfem kontynentalnym kraju, eksploatowane przez jednostki mające siedzibę na terytorium określonym powyżej.

Terytorium ekonomiczne nie obejmuje następujących pozycji:

- enklawy eksterytorialne (tj. części terytorium geograficznego danego państwa wykorzystywana przez organy rządowe innych państw, instytucje Unii Europejskiej lub organizacje międzynarodowe na podstawie Traktatów międzynarodowych lub porozumień między państwami).

Niniejsza definicja jest zgodna z Europejskim Systemem Rachunków (ESA 1995), ust. 2.05-2.06.

Różnica między rynkami krajowymi a rynkami niekrajowymi ma być interpretowana do celów statystyk krótkoterminowych dla terytorium Państw Członkowskich. Niniejsza definicja może być zmieniona w przyszłości, w celu szczególnego uwzględnienia integracji europejskiej i/lub walutowej zgodnie z innymi odpowiednimi rozporządzeniami.
